U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobce: **P. H.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, sídlem Velká hradební 3118/48, Ústí nad Labem, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2014, č. j. 4109/DS/2014, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 9. 2018, č. j. 78 A 8/2015 - 42,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 10. 9. 2018, č. j. 78 A 8/2015 – 42, odmítl Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „*krajský soud*“) žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2014, č. j. 4109/DS/2014. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žatec, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 30. 5. 2014, č. j. MUZA 3934/2014/ODSH/ME/028-16, kterým byl žalobce uznán vinným se spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) blanketní kasační stížností, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 23. 10. 2018 prostřednictvím jeho právního zástupce. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 3 As 129/2018 – 8, byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 30. 10. 2018. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet dne 31. 10. 2018 a marně uplynula dne 14. 11. 2018; stěžovatel byl současně poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě

[§ 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“)].

[3] Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“), vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s ustanovením § 7 téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, zdejší soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě 15 dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečné) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané ustanovením § 9 odst. 1 větou druhou zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. listopadu 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu